

MILOVÁNÍ - BOŽSKÁ CESTA SEXUÁLNÍ LÁSKY

www.inspirala.cz



Vedu muže a ženu k pravdivosti v lásce a jak být čestní ve vztazích.

Pomáhám jim objevovat božskou lásku, která překonává všechny sexuální fantazie.

Klíčem k tajemství božské lásky je vidět lásku takovou, jaká je, a ne takovou, jakou si ji vysníte, nebo vymyslíte.

Příčinou většiny neštěstí na zemi je, že muž a žena zapomněli jak se fyzicky milovat. To je ta největší tragédie. A toto zapomenutí trvá už mnoho tisíc let, a pomalu se zhoršuje, takže dnes je to tragédie celého lidstva. Není možné ji vyřešit v masovém měřítku. Na to je problém příliš osobní a příliš hluboký. Musíme to udělat každý sám – a každá sama – jiná cesta není.

Základní neštěstí ženy – její věčná nespokojenost – pramení z toho, že muž přestal být schopen se jí opravdově přiblížit, dotknout se jí na fyzické úrovni. Její přemíra emocí, deprese, plačtivá frustrace, dokonce i premenstruační tenze – a okolnosti vedoucí k hysterektomii a dalším nemocem dělohy pramení v sexuální selhání muže, v tom, že on není schopen při milování uvolnit její nejkrásnější, nejhlubší ženské energie. Tyto neobyčejně krásné božské energie jsou velmi intenzivní a vyjimečné. Pokud v ženě zůstávají nedotčeny a nevyužity, jak je tomu ve většině případů, degenerují v duševní a emoční poruchy a časem vykrystalizují do fyzických potíží. Lúno je matkou všech věcí.

Základní neštěstí muže – jeho věčný neklid – existuje, protože zapomněl, jak se milovat, a tím ztratil a opustil svoji božskou autoritu a sexuální vládu nad sebou samým. Jeho emoční a duševní úpadek se projevuje jako posedlost sexem. Všichni muži bez výjimky jsou posedlí sexem. To znamená nutkavé sexuální fantazie, chronická masturbace (i když žijí s partnerkou), sexuální potlačování vedoucí k hněvu a násilí, všeobecné symptomy honby za bohatstvím a hledání zapomenutí v práci. Zaneprázdněnost a shromažďování majetku jsou kompenzací – kompenzují neschopnost být dobrým milencem a (u obou pohlaví) jsou to zástěrky neschopnosti milovat nebo strachu z lásky.

Kvůli zanedbávání lásky a zanedbávání ženy muž trpí předčasnou ejakulací, vinou, úzkostí, sebezpochybností, impotencí, odumíráním sexuální touhy, maskovaným jako nezájem.

Potlačený strach ze selhání se projevuje sexuální zdrženlivostí, nebo sexuálním siláctvím a

nedostatkem skutečné moudrosti. S tím vším musí žít žena a prohlubuje se tak její hluboká nespokojenost a prohlubuje se i základní neklid muže.

Bez ohledu na to, jak moc žena miluje svého muže, jak moc mu chce dát svou lásku, nemůže se pro něj vzdát svých božských energií, pokud on není sám sebou, celistvý, pokud nežije v souladu s láskou. A protože jen málo mužů je samo sebou, propast nespokojenosti mezi mužem a ženou se zvětšuje.

Aby se muž stal úplným, musí do svého těla vstřebat božské ženské energie, které může žena v sobě uvolnit jen skrze opravdu dobré fyzické milování. Ale k tomu muž musí být skutečně mužem. Musí být schopen ženu skutečně milovat, to znamená milovat ji nesobecky během fyzického milování. Musí být schopen přijmout a vyjádřit dostatek lásky svým tělem, aby se mohl dotknout té nejvyšší části ženy, musí milovat natolik, aby uvolnil božské energie z jejího nejhlubšího středu. Být schopen milovat tímto způsobem je jediná autorita, kterou muž nad ženou může mít – a tu ztratil.

Tato schopnost vyžaduje čistou lásku. Nezávisí na technice. Muž může rozvinout svoji sexuální techniku, ale ta nestačí k božskému milování. Vzrušující pocity jsou jistě velmi uspokojující a dávají mu určitou autoritu, ale nejsou tou láskou, po které žena touží. Může ji to uspokojit, tak jako dobré jídlo. Ale brzy bude znovu hladová a za nějaký čas zanevře na svůj apetit, nebo na sebe sama, protože bude vědět, že není milována.

Muž zklamal ve službě lásce, zklamal fyzicky ve službě ženě, která je zosobněním lásky. Trestem pro muže je její tyranizující emocionalita. Jednoho dne ho omráčí, šokuje, zničí jako živoucí démon emocí, jako ďábel v lidské podobě.

Tato ďáblice se objevuje, když je muž připoutaný, když není schopen odejít pryč. Muž, který ještě nezažil nenávisť této ďáblice, ještě nezažil lásku. Žena, která ještě nepocítila tuto svoji démonickou část, se ještě nespojila s láskou v sobě.

Pro muže tento démon emocí v ženě představuje peklo na zemi. Je to ta část ženy, které nerozumí a neumí ji zvládat. Pak ožívá démon jeho vlastní neschopnosti milovat, aby ho ničil a mučil, aby se mu vysmíval. Z toho má muž hrůzu. Snaží se z toho vylhat, vykřičet, ale nakonec, jak ve vztahu zestárne a vzdá to, aby měl klid, ta ďáblice ho přemůže a přiměje ho vzdát se posledních území své autority a mužskosti. Potom společně zestárnou v pocitu bezpečí a jistoty, ale jsou bez života, jak se o sebe navzájem opírají v hrozném světě kompromisu.

Zatímco svět běží dál svým tempem, ta ďáblice nedá muži zapomenout na jeho selhání, na to, že ji nedokáže dobře milovat. Žena musí být milována. Budoucnost lidstva závisí na tom, aby byla žena milována, protože pouze když je žena skutečně milována, pak může muž být skutečně sám sebou a získat ztracenou autoritu. Jedině tehdy zavládne na zemi klid a mír. Ale ženu, jaká je teď, nemůže muž, jaký je teď, milovat dlouho. Spolu jsou uvězněni v bludném kruhu a pokud zůstanou ponecháni svým vlastním představám o lásce, není pro ně cesty ven.

Žena se naučila, jak se milovat, skrze muže, který neví, jak se milovat. To je důvod, proč milování nestojí za nic. Od počátku věků byla žena manipulována a učena, že nejvyšším vyjádřením její lásky je sexuálně uspokojit muže. Opak je pravdou. Nejvyšším vyjádřením lásky je, když muž poskytuje ženě sexuální rozkoš. A toho je muž schopen, jen když dokáže zapomenout na svou posedlost orgasmem a dokáže být dostatečně nesobecký a přítomný v lásce, aby pomohl ženě shromáždit její božské energie a aby je od ní mohl přijmout. Ony jsou pro muže tím nejvyšším vyjádřením lásky.

Muž ženu po dlouhé věky učil, aby ho uspokojila a byla mu po vůli. Tím ji naučil, aby po něm toužila, aby promítala svoji touhu na něj, aby se snažila být pro něj atraktivní. Přivedl ji k

závislosti na emočním a fyzickém hladovění po jeho sexuální pozornosti. Dokázal to tím, že zanedbával lásku k ní.

Žena nedostávala potvrzení lásky – své skutečné podstaty – protože nebylo muže, který by ji opravdu dobře miloval. Spokojila se proto s pouhým pohlavním vzrušováním, o kterém jí muž tvrdil, že je to láska. Muž ji naučil, že fyzické milování nemá jiný účel, než dělání dětí nebo sobecké potěšení.

Muž skrze své sobectví naučil ženu být sobeckou. Naučil ji, aby ho vzrušovala, když láska nebyla přítomná. Naučil ji sexuálně se předvádět svým oblečením, líčením, pózováním pro jejich společnou zábavu. Povzbuzoval ji, aby se nechala od něj vzrušovat (a aby on sám se mohl vzrušovat) až k orgasmu skrze manuální dráždění klitorisu, místo aby miloval krásu celého jejího těla.

Droga sexu bez lásky umrtvila ženu, a tak jako všechny závislosti v sobě nese strach – strach ze ztráty muže, ze ztráty jeho pozornosti, strach z jiných žen ve formě žárlivosti a ženské konkurence. Pokud ho neuspokojí ona, udělá to brzy jiná žena. S tím se pojí myšlenka, kterou do ní zaseli její sexuální partneři: když nevyhoví, bude opuštěna.

Jako reakci na tuto mužskou hanebnost objevila žena moc svého pohlaví – kundí moc – svoji moc provokovat, vzrušovat, škádlit a manipulovat muže aniž by mu z toho něco kápl, tím že mu odepře to, po čem touží. Ale kouzlo kundí moci brzy přestane působit, poté co mu dovolí vstoupit do jejího těla, protože ta moc je z velké části imaginární. Brzy jí bude unaven a uteče za jinou.

Nevědomá závislost ženy na proměnách mužova sexuálního zájmu určuje její volbu partnera. Buď si vybírá vzrušujícího muže, o kterém si myslí, že ho bude mít pod kontrolou, nebo příjemného a bezpečného partnera, kterého může nenápadně ovládat. Oba typy vztahu obvykle končí – buďto katastrofou, nebo nudou a nezájmem.

Mušská sexualita vstupuje do ženy během pohlavního styku, a protože je hmotná, zůstává v ní. Důsledkem je neustálý lehký stín deprese, kterou žena nemůže vysvětlit a pokládá ji za normální. Zamlžuje její vnímavost, zanechává ji ve vleku emocí a s pocitem, že není sama sebou. Tato mužská sexualita je aktivním, sobeckým pudem, který ze světa učinil místo plné násilí, místo bez lásky. Tento destruktivní stín muže, který zůstává v ženě, ovlivňuje její volbu partnera. Tak, že si zřídka kdy vybere „toho pravého“.

Stín muže v ní je pochybnost. A je to ten stín, kdo si volí. Když chce mít žena právo volby, musí si zvolit a pak žít s tímto stínem, s touto pochybností o muži a o sobě.

Žena, je-li ve své přirozenosti, není závislá na muži. Ona ho miluje. V lásce není přítomná závislost ani strach ze ztráty. Žena je ze své podstaty pasivním, přitahujícím principem. Je neodolatelným živoucím magnetem. Přitahuje k sobě skrze svoji přirozenost takového muže, který je schopen milovat ji pravdivě a božsky. Není to otázka volby.

K tomu, aby se žena mohla vrátit do stavu své zářící přirozenosti, stavu čisté lásky, bude potřebovat dost času. Ale protože si už dost vytrpěla díky mužské sexualitě, pomalu se učí, jak nedělat kompromisy, když nedostává dostatek lásky. A to k ní nakonec přivede muže, který dokáže odstranit stín ze své lásky.

To, co ženu odvádí od její pravé přirozenosti, je pouze mužův nedostatek lásky. Aby unikla jeho sexualitě, oddává se svému snu o lásce. Její děti jsou pro ni náhražkou jeho lásky. Na rozdíl od muže, skutečná žena může existovat bez pohlavního styku a bez masturbace. Čeká na lásku, ne na sex. Žena je nadržena, jen když se identifikuje s mužskou sexualitou, kterou on v ní povzbuzuje. Nymfomanie je mužský vynález a projekce jeho fantazií, stejně jako sex-

shopy, pornografie a prostituce. Všechny jsou důsledkem mužské sexuality a nedostatku lásky všech zúčastněných.

Žena byla podvedena, stala se obětí mužovy propagandy. Když je dnes moderní žena pyšná na svůj pokrok v překonání mužské nadvlády ve světě, neuvědomuje si, že je pořád svázaná jeho orgasmickou sexualitou a klitorální náhražkou lásky. Její protesty se ve skutečnosti týkají lásky, ne rovnoprávnosti – ale to není slyšet v hlučné mužské aréně.

Tohle je mužský svět a je postaven na síle sexuální agrese. Mužská nadvláda začala v sexu a v sexu dál trvá v nezmenšené míře. To žena nezmění pochodováním s transparenty, nebo vyhýbáním se sexu. Po staletí už zkouší všechno, co může. Nic z toho nefungovalo a nebude fungovat. Řešením je, že se ujme vedení v lásce. To neznamená ovládat muže. Znamená to hluboko uvnitř vědět co je správné a pravdivé a držet se toho, i když to bude třeba znamenat, že ji muž opustí. Žena je láska. Všechno, co musí udělat, je uvědomit si to a odhodit své sebezpochybnosti a strach.

úryvek z knihy Barryho Longa

© copyright Barry Long 1984, 1995, 1998, 2001, 2003

Z knihy "Sexual Love the Divine Way" přeložila Katka Kramolišová